

Wood Buffalo

FOTO: LUMÍR PECOLD

Močály, řeky, mokřadla, jezera, říční ramena, vodní rostliny a zvěř všeho druhu. To vše tvoří propletenec největší sladkovodní delty na severní polokouli. Unikátní dvoudeltí řek Peace a Athabaska jen stěží najde obdobu někde jinde. V místech, kde na sebe narážejí delty dvou ohromných řek, se řeky proplétají navzájem svými rameny a propojují se s okolními jezery Athabaska, Claire, Baril, Richardson a Mamawi. Vznikla tu nepřehlédlná změť říčních ramen a kanálů, v nichž se voda leckdy chová jakoby proti pravidlům.

Když je například na Peace River povodeň a její hladina příliš stoupne, voda této řeky se hrne do jezera Athabaska a teče proti proudu řek normálně vytékajících z jezera ven. Jezero Athabaska se tak na čas stane

jezerem, kde voda ze všech stran přitéká a nikde neodtéká.

Obrovský park

Tato vnitrozemská delta s rozlohou 5040 km² se stala skvělým útočištěm pro zvířata a ptactvo. K ochraně toho všeho byl zřízen Národní park Wood Buffalo. Park se nachází na hranici provincií Alberta a Severozápadní teritoria a byl založen roku 1922 k ochraně posledního stáda lesních bizonů v Severní Americe.

Je to oblast mokřadů mezinárodního významu a rozlohou 44 807 km² je nejen největším kanadským národním parkem, ale rovněž patří mezi vůbec největší na světě. Hlavním ekosystémem, který park chrání, je původní subarktický les. Nacházejí se zde ale také rozsáhlé solné planiny, louky, sádrovo-

vý kras a biologicky mimořádně bohatá, obrovská sladkovodní delta řek Peace a Athabaska s nespočty jezery a močály.

Fungování ekosystému parku řídí živel – oheň. Každý rok shoří při přirozených požárech v průměru jedno procento lesa. Takto se les obnovuje a udržuje se jeho produktivita.

Lesní bizoni

V parku žije poslední stádo divokých lesních bizonů na světě. Je to větší a tmavěji zbarvený příbuzný prérijního bizona. Na konci 19. století těchto zvířat zbylo již jen několik set kusů. Tři roky po vzniku parku sem bylo přemístěno 6673 prérijních bizonů z jižní Alaberty a ti se začali křížit s lesními bizony.

Dnes tu žije populace křížových zvířat (přes 5000 kusů).

Původní forma se ještě může vyskytovat v odlehlých částech parku. V létě jsou ve stádech většinou jen samice s telaty, samci se potulují sami nebo v malých skupinkách. Ke stádu se připojují na konci července a zůstávají u něj do konce říje v září. Bizon váží až 900 kg. Vypadá ospale a nemotorně, ale našťavňák je patnáctkrát rychlejší než člověk.

O bizoní maso mají zájem vlci a i těch je tu požehnaně. Mimoto se zde hojně vyskytují vydra, norek, bobr, ondatra, ale také los, rys a černý medvěd. A kromě jediného hnízdiště vzácného jeřába amerického se zde vyskytuje i neobvyklé množství jiných ptáků, protože tudy vede jeden z hlavních směrů jejich tahu v Severní Americe. ●

LUMÍR PECOLD

ZÁKLADNÍ INFORMACE

Návštěvní centra NP jsou ve městech Fort Smith a Fort Chipewyan (výborný audiovizuální program, mapy, informace). Po parku se můžete pohybovat autem, na lodi a pěšky.

Silnice v parku jsou šotolinové, avšak velmi dobré. V létě se dá dojet asi do poloviny parku k řece Peace River. Toto místo se nazývá Peace Point a slouží jako základna rangerů. Půjčovna aut je ve Fort Smith. Na území parku se nenacházejí žádné benzínové pumpy ani obchody. Pěší turistika se vzhledem ke

vzdálenostem a k neprostupnému terénu omezuje na vyznačené trasy, kterých v parku existuje kolem 50 km – většina z nich je ve vzdálenosti asi hodinu jízdy autem od Fort Smith. Jsou vedeny lesy, k solným planinám i ke krasovým jevům (délka 1 až 20 km, minimální převýšení). Dobrou základnou je jezero Pine Lake (70 km jižně od Fort Smith). Tady je jediný kemp v parku, přístupný autem. NP Wood Buffalo byl roku 1983 zapsán na Seznam UNESCO.